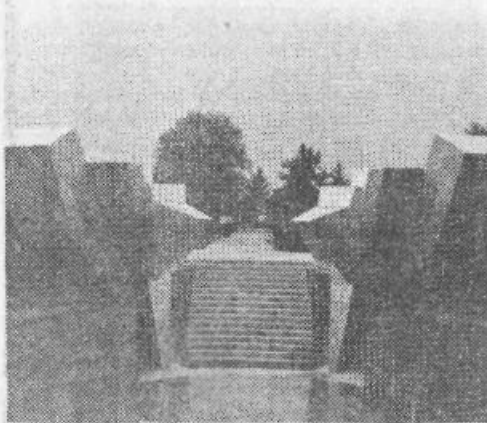

Dostojen spomin na dogodke izpred 40 let

V mesecu septembru in oktobru je bila organizirana vrsta spominskih svečanosti ob 40-letnici pomembnih dogodkov iz naše zgodovine, takrat odločilnih za uspešno nadaljevanje narodnoosvobodilnega boja, ki je privedel naše narode h končni zmagi in z njo k osvoboditvi domovine. Eden teh odločilnih dogodkov je bila kapitulacija Italije.

Komisija za nekdanje internirance, vojne ujetnike in pregnance pri občinskem odboru

Obvestilo

Samoupravna interesna skupnost za socialno skrbstvo občine Ljubljana-Šiška je na zadnji seji skupščine dokončno potrdila sestavo komisije za socialno-skrbstvena vprašanja borcev in tudi drugih ostarelih občanov. Vanjo so vključeni predstavniki ZB, RK, ZSMS, SZDL, predstavnik združenega dela ter delegati socialnega skrbstva.

Osnovni namen te komisije je, da skrbi za socialno-skrbstvena vprašanja oz. socialno varnost, za nerešene stanovanjske probleme borcev itd. — vse to pa seveda ob tesnem sodelovanju s centrom za socialno delo, organizacijo ZB, patronažno službo, s socialno-zdravstvenimi komisijami in ostalimi.

Omenjena komisija ima sedež na komiteju za družbene dejavnosti Ljubljana-Šiška — SIS za socialno skrbstvo, Ljubljana, Gospodinjska 4.

Pričakujemo vaša vprašanja pa tudi informacije, kako na primer poteka uresničevanje sosedske pomoči v vaši krajevni skupnosti, nenazadnje pa tudi predloge oziroma nasvete, kako naj ta pomoč kar najbolj zaživi.

Predsednik komisije
FRANC ZADNIK, l. r.

ZZB NOV in Svet za negovanje in razvijanje tradicij NOB in spomeniško varstvo pri OK SZDL sta se z vso resnostjo vključila v akcijo, da se udeleži teh svečanosti primerno število naših občanov.

Najhujše italijansko koncentracijsko taborišče je bilo na kamporskem polju na otoku Rabu. Skozenj je šlo od njegove ustanovitve pa do kapitulacije Italije okrog 15.000 ljudi, od tega otrok do 10 let starosti okrog 1.000. O zgodovini tega taborišča skoraj ne moremo govoriti, saj je obstajalo dobrih 13 mesecev. In vendar ga lahko primerjamo z najhujšimi nemškimi koncentracijskimi taborišči zaradi števila žrtv. V tem času je umrlo zaradi strašne lakote in nemogočih nastanitvenih razmer okrog 4.000 internirancev. Tu je bila komemorativna slovesnost 10. sept. Iz Šiške je odpeljal poln avtobus.

Po uspelem pobegu osmih internirancev iz koncentracijskega taborišča v Gonarsu v noči s 30. na 31. 8. 1942, so fašisti spoznali, da ne morejo streti moči in hrepenenja po svobodi v brezpravnih internirancih. Iz strahu, da se taki pobezi ne bi nadaljevali v najrazličnejših oblikah, so razselili vse internirance iz sektorja »beta«, a ti so bili le moški, v taborišča v notranjosti Italije. Barake so ostale prazne. To je bila tudi rešitev za rabske internirance. V drugi polovici novembra 1942 so začeli z Raba preseljevati matere z otroki in obnemogle starčke v Gonars in so jih nasedli v te barake. To je bila rešitev, sicer bi malokdo dočakal novo leto 1943 živ na Rabu. Pomrli bi bili od mraza. Zato žrtve v Gonarsu upravičeno imenujemo rabske žrtve. Nekaj jih je umrlo že prvi dan. Te žrtve so v glavnem z območja današnjih občin Kočevje in Čabar ter Metlika in Črnomelj, od koder so bile internirane tudi po cele vasi in ni imel kdo pošiljati paketov. V kostnici, ki je bila zgrajena 1973. leta, je 453 počevinastih krst s posmrtnimi ostanki naših ljudi. Kostnica je državni spomenik, ki sta ga postavili SFR Jugoslavija in republika Italija. Komemorativna slovesnost je bila 1. oktobra. Iz Šiške je odpeljalo 6 polnih avtobusov.

Interniranci, umrli v taboriščih v notranjosti Italije, pa počivajo v kostnici v Sansepolcru. Med temi so mnogi, ki so jih preselili iz Gonarsa, ter oni, ki so bili internirani v ta taborišča direktno od doma. Posmrtni ostanki so preneseni leta 1973 s posameznih manjših pokopališč v skupno kostnico, ki je tudi državni spomenik. Tukajšnjih žrtv smo se spomnili na komemorativni slovesnosti 22. oktobra. Iz Ljubljane sta odpeljala 2 polna avtobusa, predvsem nekdanje internirance.

Ob udeležbi na takih slovesnostih se šele prav zavemo, kaj pomeni svoboda, kaj pomeni boriti se za svobodo, kaj pomeni trpeti kot suženj v zasluženi domovini.

Herman Janež

Požarna varnost v občini

Malomarnost neti požare

V osmih mesecih letošnjega leta ni bilo nobenega katastrofalnega požara, niti po obsegu niti po višini materialne škode. Vendar pa je bilo v osmih mesecih letos v Sloveniji 1076 požarov, ki so povzročili za 241 milijonov din škode. V primeri z enakim obdobjem lani se je število požarov zmanjšalo za 27,8 %, škoda pa za 1,9 %. V stanovanjskih objektih in gospodarskih poslopijih je bilo 182 požarov. Strela je zanelila 31 odstotkov požarov na kmetijskih objektih in posestih.

V naši občini je bil do oktobra samo en večji požar v Seničici, KS Preska, kjer je pri gašenju sodelovalo 108 gasilcev iz 10 gasilskih društev Šiška s 7 cisternami. Požar je zajel gospodarsko poslopje.

Ker pa človek še vedno s svojo malomarnostjo in neznanjem zaneti 80 odstotkov vseh požarov, ne moremo

Krepko smo že v obdobju ogrevanja stanovanjskih prostorov in s tem potencialne nevarnosti izbruha požara zaradi malomarnosti in neurejenosti podstrešij, kleti in stanovanj.

Podstrešja morajo biti pospravljena in prehodna. Razne predmete moramo odstraniti od vhodov in dimnikov. Podstrešna vrata morajo biti varna pred ognjem in zaklenjena. Kamenje in uporaba odprtega ognja na podstrešju sta prepovedana zaradi hitre možnosti izbruha požara. Za osvetljevanje uporabljamo na podstrešjih baterijske svetilke.

Opozarjamo tudi lastnike zgradb in objektov, da so dolžni pred svojimi objekti v zimskem času poskrbeti, da bodo hidrantna mesta očiščena od snega in ledu. To je v njihovo korist, ker bodo intervencijske ekipe ob morebitni nesreči lahko hitreje gasile in reševale.

OGZ Šiška in
SIS za požarno varnost
občine Ljubljana-Šiška

biti zadovoljni s požarno kulturo našega človeka — občana. Da bi dosegli boljše rezultate v preventivi požarne varnosti in s tem zmanjšanje števila požarov in škode, naj bi sodeloval v akciji osveščanja požarne kulture vsak občan.

Vsi dejavniki od SZDL, KS, stanovanjske skupnosti in hišnih svetov naj bi se vključili v to akcijo, s pomočjo gasilskih društev naj bi pregledali podstrešja in kleti, da se ne bi na teh krajih nabirala razna odvečna gorljiva navlaka. K temu pa seveda sodi tudi pravilno shranjevanje plinskih jeklenk in kurilnega olja v stavbah.

Nujno pa je tudi, da bi v stavbah nabavili ročne gasilne aparate in da bi se vsak stanovalec seznanil z njihovim delovanjem in uporabo v primeru požara.

Peter Roš